

“भीठे बच्चे- बाबा तिमीलाई मनुष्यबाट देवता बनाउन आउनु भएको छ त्यसैले उहाँलाई दिलबाट धन्यवाद देऊ, श्रीमतमा चलिराख, एकसँग सच्चा प्रीत राखा”

प्रश्न:- जुन बच्चाहरूको बाबासँग प्रीत छ, उनीहरूका निशानी के हुन्छन्?

उत्तर:- बाबासँग सच्चा प्रीत छ भने एक उहाँलाई नै याद गर्छन्, उहाँकै मतमा चल्छन्। मनसा-वाचा-कर्मणा कसैलाई पनि दुःख दिंदैनन्। कसैप्रति घृणा राख्दैनन्। आफ्नो सच्चा-सच्चा पोतामेल बाबालाई दिन्छन्। कुसंगतबाट आफूलाई सम्हाल गर्छन्।

गीत:- धीरज धर मनुआ...

ओम् शान्ति। ब्राह्मणहरूलाई त अवश्य धैर्य नै होला किनकि ब्राह्मणहरूको मात्रै परमपिता परमात्मासँग प्रीत हुन्छ, नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। सबैको उस्तै प्रीत हुँदैन। जसरी बाबा मम्मा र बच्चाहरूले आ-आफ्नो अनुभव सुनाउँछन्। अहम् आत्मा आफ्नो लागि भन्छन्। बाबाले त अहम् परमात्मा भन्नुहुन्छ। अहम् आत्माले भन्छ मैले परमपिता परमात्मालाई धेरै याद गर्छु किनकि मैले जान्दछु आधाकल्प हामीले रावण राज्यमा धेरै दुःख देखेका छौं। यस्तो पनि होइन सुरुदेखि दुःख हुन्छ। होइन। रावण राज्यमा विस्तारैविस्तारै दुःखको वृद्धि हुँदै जान्छ। कलाहरू कम हुँदै जान्छन्। अहम् आत्मालाई अहिले परमपिता परमात्माले बताउनुहुन्छ पहिला तिमी अव्यभिचारी भक्तिमा थियौ, केवल मलाई याद गर्दथ्यौ। फेरि व्यभिचारी रजोगुणी भक्तिमा आयौ। अहिले त तमोगुणी भक्ति भएको छ, जे आयो त्यसैलाई पूजा गरिरहन्छन्, त्यसलाई भनिन्छ भूत पूजा किनकि शरीर ५ तत्वले बनेको छ। यी फलाना स्वामी हुन् केवल ५ तत्वको शरीरलाई देखेर भन्छन्। उनैका चरणमा गिर्छन्। यो हो तमोप्रधान भक्ति। अहिले हामी आत्माहरूले जान्दछौं परमपिता परमात्मा फेरि आउनु भएको छ हामीलाई आफ्नो वर्सा दिनको लागि त्यसैले जति हुन सक्छ उहाँलाई याद गर्छन्। उहाँको आदेश छ निरन्तर मलाई याद गर। देही-अभिमानि भव अथवा आत्म-अभिमानि भव। बाबाले सुनाउनुहुन्छ घरी-घरी बाबालाई धन्यवाद भन्छु। बाबा हजुरले मलाई अन्धकारबाट निकाल्नु भएको छ। बाबासँग मेरो प्रीत छ। अरू सबैको हो विनाश काले विपरीत बुद्धि, उनीहरूले पूरा वर्सा लिन सक्दैनन्। लौकिक बच्चाहरूको पिता सँग प्रीत हुन्छ। पिताको मतमा चल्छन् त्यसैले पिता पनि खुशी हुन्छन्। यदि बच्चा मतमा चलेनन् भने पिता खुशी हुँदैनन् जो मतमा चल्दैन ऊ कपूत भयो। त्यसैले बेहदका बाबाले पनि भन्नुहुन्छ मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ। मेरो बनेपछि कुनै पनि पाप कर्म कर्मेन्द्रियहरू द्वारा नगर्नु। कहिल्यै पनि श्रीमतको उल्लंघन नगर्नु। बाबाले तिमीलाई पुजारीबाट पूज्य बनाइरहनु भएको छ त्यसैले बाबालाई कति धन्यवाद भन्नु पर्ला। उहाँको मतमा नचल्ने हो भने जन्म-जन्मान्तरको लागि पद भ्रष्ट गरिदिन्छौ। हुन त हामीले यहाँ भ्रष्ट विकारीलाई भन्छौं। तर वहाँ कम पदलाई भ्रष्ट भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- राम्ररी प्रीत लगाऊ। जसरी स्त्रीले पतिलाई याद गर्छिन् त्यस्तै तिमीले मलाई याद गर। मेरो श्रीमतमा चल। मनसा, वाचा, कर्मणा कसैलाई दुःख नदेऊ। मनमा पनि कसैप्रति घृणा नराख्नु। हरेक आत्माले आफ्नो पार्ट खेलिरहेको छ।

तिमीलाई थाहा छ अहिलेको यो जन्म भविष्यको जन्म भन्दा पनि उच्च छ। यहाँ हामी ईश्वरीय सन्तान बनेका छौं। सत्ययुगमा दैवी सन्तान हुन्छौं। यहाँको औधी महिमा छ। जगदम्बाद्वारा २१ जन्मको लागि वर्सा मिल्छ। लक्ष्मीद्वारा के मिल्छ? यी कुरालाई नयाँ कसैले बुझ्न सक्दैन। आउन त धेरै आउँछन् तर जसलाई निश्चय हुँदैन, उनीहरू ठहर्न सक्दैनन्। बाबा मम्मा बच्चाहरूका मित्र सम्बन्धी आउन त धेरै आउँछन् अथवा अफीसरहरू आदि आउँछन्, अनुमति दिइन्छ। कहीं तीर लागोस्, बिचराहरूको कल्याण होस्। तुरुन्तै थाहा हुन्छ ईश्वरीय कुलको हो वा आसुरी कुलको हो। प्रीत हुन्छ वा हुँदैन। यहाँ धेरै आउँछन्, ठीक हुन्छन् फेरि बाहिर गएर कुसंगमा अथवा मायाको संगमा विकारी बन्छन्। लेख्छन् मैले हार खाँँ। तर यदि बताएनन् भने अझै बढ्दै जान्छ। तिम्पो अहिले प्रीत बुद्धि छ, बाबासँग। हो तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार प्रीत बुद्धि छौ। शिवबाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ, कहिल्यै पनि कुनै विकर्म नगर्नु, श्रीमत्तमा चल्नु। बाबाका बनेका छौ भने तिम्पो चालचलन पनि त्यस्तै हुनुपर्छ। बाबाको पूरा पहिचान हुनुपर्छ। बाबाले मुक्ति-जीवनमुक्ति, विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ अनि बच्चाहरूसँग के छ, त्यो कुरा बाबालाई थाहा हुँदैन। बाबाकहाँ त पूरा पोतामेल आउनुपर्छ। मलाई दिनाले तिम्पो नोक्सान हुँदैन। उनीहरूले त सबै पैसा आदि आफ्नो काममा लगाउँछन्, म त निराकार छु। तिमी बच्चाहरूको काममा नै लगाउँछु। जसरी गान्धीजीले देशको काममा लगाउँथे, त्यसैले उनको नाम चलेको छ। गान्धीले कांग्रेस राज्य स्थापन गरे। नत्र भने राजाहरूको राज्य थियो। अहिले बाबाले फेरि नयाँ राजधानी, रामराज्य स्थापन गरिरहनु भएको छ, यो कुरा सबै बच्चाहरूको बुद्धिमा बस्दैन, यदि बस्यो भने खुशीको पारा पनि चढ्थ्यो। बाबासँग योग लागिरहन्थ्यो। बाबा भन्नुहुन्छ परमधाममा रहनेवालाले जहाँ जानु छ वहाँ बाबालाई याद गर। अब ड्रामा पूरा हुन्छ। ड्रामालाई कसैले जान्दैन जान्दैन। न कसैको मसँग प्रीत छ। भन्दछन् हामीले परम्परादेखि नै गंगा स्नान गर्दै आएका हौं। के सत्ययुगमा पनि गर्थे ? परम्पराको पनि अर्थ जान्दैनन्। बाबा भन्नुहुन्छ अहिले तिम्पो सुखका दिन आइरहेका छन्। तिम्पो बुद्धिमा धैर्य छ। कतिले त केही पनि बुझ्दैनन्। यहाँबाट बुझेर बाहिर गएपछि मायाले सबै खाइदिन्छ। जसरी माहुरी मर्नो भने कमिलाहरूले त्यसलाई खाइदिन्छन्। यहाँ पनि मरे भने कमिलाले समातेर सबै खाइदिन्छन्। माया पनि बलवान छ, कम छैन। ठूलो लडाईं हुन्छ। यहीं भएर पनि क्लासमा आउँदैन भने बुझिन्छ यो स्वर्गको मालिक बन्न सक्दैन। कृष्णपुरीमा जान सक्दैन। केही पनि मूल्य छैन। तिमी जो हीरा जस्तो बन्छौ तिमीहरूको नै मूल्य हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ हामी हीरा तुल्य बनिरहेका छौं। एक घरमा एक हाँस, एक बकुल्ला भयो भने अवश्य खटपट चल्छ। यहाँ त बकुल्लाबाट पन्छिइन्छ। विकारीका हातको त तिमीले खान पनि सक्दैनौ। तर बच्चाहरूको बाबासँग त्यति स्नेह त छैन, त्यसैले सोच्दछन् पेट कहाँबाट भरिन्छ। अरे भिल्लहरूले कहाँबाट खान्छन्। आजकल कसैले कफनी पहिरियो भने मफतमा पैसा मिलिरहन्छ। सबै पाउ परिरहन्छन्, जो आउँछ मूर्तिका अगाडि पैसा राख्दै जान्छ, धेरै सहज। यो दुनियाँ नै यस्तो छ। प्यारा बच्चाहरूले ख्याल गर्नुपर्छ। यो दुनियाँ छिट्टै समाप्त भयो भने स्वर्गमा जाऊँ, तर लायक पनि बने भने मात्र। पद पनि पाउनु पर्छ। वहाँ पदमा फरक हुन्छ। पढाउनेवाला एउटै हुनुहुन्छ। कोही राजा रानी, कोही नोकर चाकर, कोही साहुकार प्रजा। राजधानी स्थापन भइरहेको छ अनि धर्म स्थापकहरूले राजाई स्थापन गर्दैनन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ

होशियार बना। विनाशकालमा प्रीत बुद्धि हुनुपर्छ। जति प्रीत हुन्छ त्यति बाबा द्वारा वर्सा लिन्छौ। याद गर्न पनि सिकाइन्छ। बाबाले बताउनुहुन्छ बाबा र चक्रलाई याद गर। स्वदर्शन चक्र घुमाऊ। म लाइट हाउस हुँ। तारनहारले हाम्रो डुङ्गालाई पार लैजानुहुन्छ। एक आँखामा शान्तिधाम, अर्को आँखामा सुखधाम रहनुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) हरेक पार्टधारीको पार्टलाई हेर्दै, कसैलाई पनि घृणा गर्नु हुँदैन। मनसा-वाचा-कर्मणा कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन।
- २) बाबालाई आफ्नो पूरा पोतामेल दिनुपर्छ। विनाश कालमा पूरा प्रीत बुद्धि बन्नुपर्छ। श्रीमतमा आफ्नो चलन श्रेष्ठ बनाउनुपर्छ। कुसंगतबाट सम्हाल गर्नुपर्छ।

वरदानः— मनसा-वाचा-कर्मणा र सम्बन्ध-सम्पर्कमा पवित्रताको धारणा द्वारा परमपूज्य आत्मा भव

पवित्रता केवल ब्रह्मचर्य होइन तर मनसा संकल्पमा पनि कसै प्रति नकारात्मक संकल्प न होस्, बोलीमा पनि यस्तो शब्द ननिस्कियोस्, सम्बन्ध-सम्पर्कमा पनि सबैसँग राम्रो होस्, कसैमा अलिकति पनि अपवित्रता खण्डित नहोस् तब भनिन्छ पूज्य आत्मा। त्यसैले पवित्रताको आधारलाई चेक गर। सदा स्मृतिमा रहोस् म परम पूज्य आत्मा यस शरीर रूपी मन्दिरमा विराजमान छु, कुनै पनि व्यर्थ संकल्प मन्दिरमा प्रवेश गर्न सक्दैन।

स्लोगनः— आफ्नो भविष्य स्पष्ट देख्न वा जान्नको लागि सम्पूर्णताको स्थितिमा स्थित होऊ।

(साकार मुरलीहरूबाट गीताका भगवान्लाई सिद्ध गर्ने प्वाइन्टहरू)

- १) भगवान्ले कल्प पहिला पनि भन्नुभएको थियो, अहिले पनि भन्नुहुन्छ म यस साधारण तनमा धेरै जन्मको अन्त्यमा प्रवेश गर्छु, यिनको आधार लिन्छु। यो कुरा त्यो गीतामा पनि छ म धेरै जन्मको अन्त्यमा साधारण वृद्ध तनमा प्रवेश गर्छु। त्यो तन त यी ब्रह्माको नै हो।
- २) गीताका भगवान्को ज्ञान पुरुषोत्तम बन्नको लागि मिल्छ, गीता हो नै धर्म स्थापनाको शास्त्र, अरू कुनै शास्त्र धर्म स्थापनाको लागि हुँदैन। सर्व शास्त्रमयी शिरोमणि हो नै गीता। अरू सबै धर्म त हुन् नै पछि आउनेवाला, तिनलाई शिरोमणि भनिदैन।
- ३) वृक्षपति एउटै बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ पति पनि हुनुहुन्छ भने सबैका पिता पनि हुनुहुन्छ। उहाँलाई पतिहरूका पति, पिताहरूका पिता... भनिन्छ। यो महिमा एक निराकारको गायन गरिन्छ। कृष्णको र निराकार बाबाको महिमा तुलना गरिन्छ। श्रीकृष्ण हुन् नयाँ दुनियाँका राजकुमार, उनले फेरि पुरानो दुनियाँमा संगमयुगमा राजयोग कसरी सिकाउलान्!

४) बेहदका बाबा ज्ञानका सागर, पतित-पावन हुनुहुन्छ, उहाँ नै गीताका भगवान् हुनुहुन्छ। उहाँले नै ज्ञान र योगबलद्वारा नयाँ दुनियाँको स्थापनाको कार्य गराउनुहुन्छ, यसमा योगबलको धेरै प्रभाव हुन्छ। भारतको प्राचीन योग प्रसिद्ध छ ।

५) ज्ञान छ नै एक बाबा (परमात्मा) सँग। ज्ञानद्वारा तिमीले नयाँ जन्म लिन्छौ त्यसैले गीतालाई माता भनिन्छ, माता हुनुहुन्छ भने पिता पनि अवश्य हुनुहुन्छ होला। तिमी शिवबाबाका बच्चा हौ उहाँ हुनुहुन्छ पिता, फेरि गीता हुन् माता। गीताको ज्ञान हो नै नरबाट नारायण बन्नको लागि।

६) तर गीताका भगवान् को हुनुहुन्छ? यदि कृष्णलाई भन्ने हो भने उनलाई याद गर्न त धेरै सहज छ। उनी त साकार रूपका छन्। निराकार बाबाले भन्नुहुन्छ मामेकम् याद गर। श्रीकृष्णले त यस्तो भन्न पनि सक्दैनन् मन्मनाभव, एक मलाई याद गर। त्यसैले अब बताऊ गीताका भगवान् को हुनुहुन्छ?

७) सारा दुनियाँमा मनुष्यको बुद्धिमा कृष्ण भगवानुवाच छ। तर कृष्णले कहाँ भन्छन् म जो हुँ जस्तो छु, मलाई करोडौँमा कोहीले, कोहीमा पनि कोहीले मात्र पहिचान गर्न सक्छन्। कृष्णलाई त सबैले चिन्दछन्। यो कुरा त निराकार बाबाले नै भन्न सक्नुहुन्छ।

८) यस्तो पनि होइन कृष्णको तनबाट भगवान् ले भन्नुहुन्छ। होइन। कृष्ण त हुन्छन् सत्ययुगमा। वहाँ भगवान् कसरी आउनुहुन्छ? भगवान् त आउनु नै हुन्छ पुरुषोत्तम संगमयुगमा जब कलियुगलाई परिवर्तन गरेर सत्ययुग बनाउनुपर्छ।

९) तिमीसँग धेरैको लिखत होस् गीताका भगवान् को हुनुहुन्छ? माथि लेखिएको होस् सबैभन्दा उच्च पिता (परमात्मा) नै हुनुहुन्छ, कृष्ण त सबैभन्दा उच्च होइनन्। उनले कहिल्यै भन्न सक्दैनन् देह सहित देहका सबै धर्मलाई भुलेर म एकलाई याद गर। यो महावाक्य त एक भगवान् को नै हो।

१०) अहिले तिमीलाई मिलेको छ ईश्वरीय मत। तिमी ईश्वरीय घरानाका अथवा कुलका हौ। ईश्वर आएर अहिले दैवी घराना स्थापना गर्नुहुन्छ। देवी-देवताहरूको धर्म फेरि स्थापन भइरहेको छ। जहाँ सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी राजाई चल्छ। गीताद्वारा ब्राह्मण कुल र सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी कुल बन्छ। यदि द्वापरमा गीता सुनाएको भए त त्यसपछि ब्राह्मण कुल वा सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी कुल आउनुपर्छ।

११) मनुष्यहरूले सम्झन्छन् धेरै ठूलो प्रलय हुन्छ। अनि सागरमा पीपलको पातमा कृष्ण आउँछन्। अरे पीपलको पातमा अनि सागरमा कुनै मनुष्य कसरी आउन सक्छ। यो त गर्भमहलको कुरा हो, गर्भ महलबाट सबैभन्दा पहिला श्रीकृष्णको आत्मा अवतरित हुन्छ। उनको जन्म हुन्छ योगबल द्वारा, त्यसैले उनलाई वैकुण्ठनाथ पनि भन्छन्।

१२) भगवानुवाच मैले तिमीलाई राजयोग सिकाएर राजाहरूका राजा बनाउँछु। त्यसैले पहिला अवश्य कृष्ण राजकुमार बन्छन्। कृष्ण भगवानुवाच होइन। कृष्ण त यस पढाइका (राजयोगका) लक्ष्य-उद्देश्य हुन्, यो पाठशाला हो।